

DERINLERDEKİ BÜYÜK SIR

Frann Preston-Gannon

GİRİŞ

Sabahın erken saatleriydi. Güneş, uyanma vaktinin gelip gelmediğini anlamak istercesine ufukta göz kırpyordu. Uzun ve boş iskelede yalnızca bir martı vardı. Başını öne arkaya sallayarak aşağı yukarı yürüyen bir martı. Boncuk gözle riye etrafını dikkatlice inceliyordu.

Yemek? diye düşündü merakla. Ama iskelede hiç kimse yoktu. İnsan yoksa yemek de olmazdı.

Düşündü taşındı, buralarda kahvaltı edemeyecekti. Hırçın bir çılgılla havalanıverdi. O, bulutlara doğru yükselirken iskele ve sahil şeridi gözden kayboldu.

Martı uçarken körfezde toplanmış teknelere baktı. Tekne demek balık demekti. Ne var ki bu tekneler, minik dalgalarda hafifçe salınmak dışında hareket etmiyordu. Adeta uyuyorlardı. Belli ki saat, balıkçılar için bile oldukça erkendi.

Martı bir hışım kendini rüzgâra bıraktı. Karadan uzaklaştıkça uzaklaştı. Anladı ki yemeğini kendi bulmak zorundaydı. Kıyıya çarpan dalgaların üzerinde süzüldü. Çok geçmeden aradığını buldu. Ufukta küçücük, ıssız, yeşil bir ada belirmişti.

Yemek? diye merakla düşündü yeniden.

Ada, devasa bir canavarın ağzını andıran kayalarla çevriliydi. Köpük köpük çarpan dalgaları denize geri püskürtüyorlardı. Bir teknenin bu

adaya ulaşması mümkün değildi. Peki ya bir martı? İşte onun önünde hiçbir engel yoktu. Martı, kayalıkların üzerinden rahatça uçup minik kumsala yöneldi.

Bir kuğu kadar zarif dönüşlerle karaya iyice yaklaştı. Ne var ki inişi pek de zarif olmadı. Issız koyu kaplayan ıslak çakıl taşlarına pat diye düşüverdi. Kendini toparladıktan sonra kahvaltı için etrafına göz gezdirmeye başladı. Bir yengeçle karnını doyurabilirdi. Ya da kıyıya vurmuş bir balıkla. Hatta deniz salyangozu bile yiyebilirdi. Tabii bir tane görürse...

Tam o an, kayalıkta ani bir hareketlenme dikkatini çekti. Yerinden ok gibi fırlayıp kumların

üzerinde hızla koşan kahvaltılığının peşine düştü. Tam ona ulaşacakken sağ tarafında altın rengi, ısıltılı bir şey gözüne çarptı.

Martı, ısıltının kaynağını bulmak için yönünü değiştirdi. Bir de ne görsün! O ısıltılı ısıltılı şey parlak, boş bir deniz kabuğundan ibaretti. Hayal kırıklığıyla kulağı sağır eden tiz bir çığlık koyuverdi. Kabuğu bir kenara fırlatıp tekrar kahvaltılığını aramaya koyuldu.

Kumsalı didik didik etti ama kahvaltılığı ortadan kaybolmuştu. Kızgın martı, öfkesini günün ilk ışıklarıyla pembeye boyanan gökyüzüne haykırıp havalandı.

Aşağıda, suyun güvenli kollarında biri onu dikkatle izliyordu. Martı uzaklaşırken o da sessizce dalgaların arasına daldı.

BİRİNCİ BÖLÜM

Küçük Yosun her zamanki gibi geç kalmıştı. Eve doğru aceleyle ilerliyor, perdeli ayaklarıyla kayalarda ıslak izler bırakıyordu.

“Neredeyse geldim.” diye mırıldandı kendi kendine. Babası uyanıp yokluğunu fark etmeden eve dönmeyi planlamıştı. Güneş gökyüzünde yükseldikçe bu ihtimal azalıyordu.

Yosun Çakıl (onu tanıyanlar için Küçük Yosun) boyu parmak kadar olsa da rahatlıkla hareket ediyordu. Kıyıyı çevreleyen pürüzlü kayalarda hoplayıp zıplıyordu. Ne de olsa o bir kaya havuzu kâşifiydi ve buraları avucunun içi gibi bilirdi. Deniz kabuğu şapkasını çekiştirip kafasına iyice yerleştirdi. Bir tehlike var mı diye gökyüzüne baktı ve son büyük kayaya tırmanıp kendini öbür tarafa

attı. Aşağıdaki manzaraya baktı. Yemyeşil bir kaya havuzu güneş ışığında parılıyordu. Suyun hemen kenarında, taş bir kulübenin bacası tütüyordu. Kapısı istiridye kabuğundan, çatısı ise deniz minaresindendi.

“Midyeler aşkına!” dedi Yosun. Görünüşe göre babası çoktan uyanmıştı. Yosun’un ona bir açıklama yapması gerekecekti.

Taş patikayı takip ederek eve doğru yürüdü.

Deniz kabuğundan kapıyı itip içeri adım attı. Bir yandan da kendini babasından gelecek sorulara hazırlıyordu.

Fırından gelen tanıdık mis gibi bir koku, içeri girer girmez burnuna doldu. Pişen hamurun ve erimiş tuzlu tereyağının kokusuydu bu.

İçinde durduğu küçük odanın bir bölümü mutfaktı. Diğer bölümüyse rahat koltuklarla ve kitap raflarıyla dolu bir oturma odasıydı. Arka ta-

rafta sarmal bir merdiven yükseliyordu. Bu basamakların sonunda yatak odalarının bulunduğu kule vardı. Küçük Yosun'un odası evin en üst katındaydı. Sabahları buradan deniz manzarasını izlemek harikaydı.

Yosun etrafına bakındı. Fırından yükselen kokuya rağmen babası ortalıkta görünmüyordu. Tam o anda mutfağın yanındaki kilerde bir patırtı koptu. Küçük Yosun hızla arkasına döndü ve kilerden çıkan tuhaf şeyi gördü. Neredeyse bir hayalete benziyordu!

“Ne oldu sana?” diye güldü Küçük Yosun.

İşte, babası Kaya Çakıl tam karşısında duruyordu. Tepeden tırnağa unla kaplı bir hâldeydi.

Kaya, geniş omuzlu, iri yapılı bir kaya havuzu kâşifiydi. Yeşil sakalı küçük kıza kıyıdaki taşların üzerine saran yumuşacık yosunları hatırlatırdı. Sıcacık bir gülümsemesi olan Kaya, adanın en iyi fırıncısıydı. Küçük Yosun onu dünyalar kadar severdi.

“Üst raftaki yosun tozunu ararken unu düşürdüm!” dedi Kaya. Bir yandan da üzerindeki unu temizliyordu. “Dur bakalım, sen neredeydin?” diye sordu kızına. Bakışları şüpheliydi.

“Eeee... Deniz kabuğu arıyordum baba!” dedi Yosun. Babasına yalan söyleme fikri hoşuna gitmiyordu. Ne var ki kıyıya yaptığı minik geziden bahsetmek iyi bir fikir değildi. Babası onu anlamazdı. Çünkü Kaya, evde olmayı ve kekler, çörekler pişirmeyi severdi. Ateşin başında ısınıp hikâyeler anlatmak onu mutlu ederdi. Cesaret gerektiren maceralar ona göre değildi.

Babasının kaşları havaya kalktı. Kaya, kızına endişeyle baktı. “O maceracı ruhunun başını belaya sokmasını istemiyorum, tatlım.”

“Bir şey olmaz, baba!” dedi Yosun neşeyle. “Bu yarışmaya katılacaksam deniz kabuğu avına çıkmam lazım!”

Omzundan sarkan çantasına uzanıp katlanmış bir poster çıkardı. Kâğıdı açıp dikkatlice masaya koydu.

GELGİT KASABASI SÜPER AY ŞENLİĞİ!

Bu akşam gökyüzüne bakarsanız, büyüleyici Süper Mavi Ay'ı tüm ihtişamıyla görebilirsiniz! Ayın bu hâli yalnızca on yılda bir ortaya çıkar. Yani her zaman göremeyeceğimiz bir doğa olayıyla karşı karşıyayız!

Gelgit Kasabası bu özel geceyi kutlamak için geleneksel Süper Mavi Ay Şenliği'ni düzenliyor!

İster tek, ister aileniz veya arkadaşlarınızla gelin. Ayın tüm güzelliğiyle gökyüzünde süzülüşünü izleyin. Rengârenk şapka törenine katılın, eğlenceli oyunlar oynayın, leziz yiyeceklerin tadını çıkarın. Ve Gelgit Kasabası'nın Genç Kâşifi Yarışması'nın kazananını hep birlikte öğrenin!

Yosun posterini ters çevirdi.